

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10406/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Штефица Ђурић Суман, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобанилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 566/24 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 566/24 од 28.02.2024. године, у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 566/24 од 28.02.2024. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3265/2023 од 28.11.2023. године, тужбени захтев је делимично усвојен, те тужени обавезан да тужиоцу исплати 493.799,06 динара на име накнаде за одузету 1/3 дела непокретности парцеле број ..., површине 152 м², уписане у листу непокретности број .. КО Нови Сад 1, која у природи представља део улице ..., са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Тужбени захтев је одбијен у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да о свом трошку изврши упис права јавне својине Града Новог Сада на описаном делу непокретности. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 566/24 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, жалба тужиоца је усвојена и пресуда укинута у делу одлуке о трошковима поступка и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Пресуда у побијаном делу у складу је са праксом Врховног суда о заштити права на имовину гарантованог чланом 58. Устава Републике Србије, у ситуацији када је непокретност физичких лица фактички приведена планираној намени за јавну површину, а поступак експропријације није спроведен. Стога, у конкретној ситуацији не постоје правна питања због којих би постојала потреба одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату и утврђење јавне својине је поднета 25.04.2023. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде је по члану 28. ЗПП 493.799,06 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**